

Poeldijk, 12 Juni 1946

L.S.

Goerne volgde ik een het verzoek van den Heer L. Buys, Montardover, Poeldijk, om mijn mening ten opzichte van zijn persoon uit te spreken.

Wat andere personen over betrouwens ook uitbrengen, voor mij is hij bijzonder in 9 maanden Verblif in Duitsland Tijdens de bezettingsjaren een grote steun en hulp geweest. Ik wil hierbij in het kort even aangeven op welke wijze hij mij en tevens nog zo vele anderen zo prachtig geholpen heeft.

Op 3 Juli 1943 ben ik met een transport van 500 man naar Duitsland weggevoerd. Wij moesten onder bewaking van gewapende soldaten puin ruimen. Het is heel begrijpelijk dat toen onze toestand niet erg rooskleurig was. Door toedoen van den Heer Buys kon ik vluchten en vond ik een goed onderkomen in Mettmann.

De tijd dat ik ter plaatse moest vertoeven heeft hij en zijn gehele gezin, mij en mijn vrienden met raad en daad bijgestaan. Zijn woning stond ten alle tijde voor ons open. Allerlei regelingen (Bezorgen van verlofpassen, huisvesting, voedsel, vesties enz.) werden door hem belangeloos verricht. Ik zal den Heer Buys dan ook ten alle tijde dankbaar blijven.

P.J. Steentjes
Bloemenstraat 6
Poeldijk (Z.H.)

Oproep aan oud-dwangarbeiders in Duitsland.

Als een der velen, welke gedwongen tewerkgesteld geweest zijn in het ons vijandig gezinde Duitsland inde nu achter ons liggende oorlogsjaren wend ik mij tot U om het verzoek, door het Hoogwaardig Episcopaat J.L. Zondag gericht tot geheel het volk, met voor ons speciaal geldende redenen te onderstrepen.

Hier ligt voor ons de kans om onze dankbaarheid tegen de vele in Duitsland wonende Nederlanders te tonen. Velen onzer hebben zeer veel, zoal niet alles aan hen te danken. Waar Nederlanders woonden vonden wij veelal een tweede tehuis, waar wij gastvrij werden ontvangen en waar wij ook eens op onze vingers werden getikt als dit nodig mocht blijken te zijn. Een morele plicht drukt op onze schouders. Indertijd werden wij door de Nazi's naar Duitsland getransporteerd. Dikwijls hog heel jong trokken wij het onbekende tegemoet, onze vrouwen, verloofden, ouders en verdere familieleden met een bezwaard hart achterlatende. Welk een verlichting betekende het voor de achterblijvers wanneer zij vernamen dat hun echtgenoot, verloofde of zoon in aanraking was gekomen met een Nederlands gezin, welke hen bijstond met al hun lief en leed. TOEN toonden zij, wat ZIJ als goede Nederlanders voor ONS over hadden. Aan ONS is NU de beurt. Daarom gij allen, blijft niet werkloos toe zien. Hier ligt een mooie taak voor U. Bewerkstellig dat er thuis een Nederlands kind uit Duitsland wordt opgenomen. Indien dit niet mogelijk is trommel dan je vrienden bij elkaar en draag gezamenlijk de financiële kosten voor het onderbrengen van een of meer kinderen. Er zullen misschien vele degelijke gezinnen zijn welke gaarne een kind willen opnemen, maar welke opzien tegen de financiële gevolgen welke dit onvermijdelijk met zich mede brengt. Hier zou al een wijze door ons geholpen kunnen worden. Zo zijn er meerdere oplossingen mogelijk. Het gaat er niet om, HOE het gedaan wordt, als het maar gedaan en goed gedaan wordt. Steek de koppen bij elkaar, eendracht maakt macht. Op deze wijze hebben wij indertijd in Duitsland aan veel moeilijkheden het hoofd geboden, ook nu zullen wij succes hebben. Vooruit dus "

T. J. Steenlij